

Skotøjsæskens

SANGBOG

Indholdsfortegnelse

1. *Velkommen i den grønne lund*
2. *If you were the only girl*
3. *Skovturen 1990 - Til pinse når skoven bli'r rigtig grøn*
4. *En skål for den mø i blufærdige vår*
5. *Det er i dag et vejr – et solskinsvejr*
6. *Seksdagsvalsen*
7. *Erindre de, det var i Kongens Have*
8. *Nu lokker atter den kolde bajer*
9. *Menuetten fra Elverhøj*
10. *Spiritusprøven*
11. *Du lille drik – som hos mig står*
12. *På væggen der hænger et smukt maleri*
13. *Langt fra hjemmet uden øl*
14. *Dumme gigolo*
15. *Natøllens pris*
16. *Jeg vil bygge en verden*
17. *Da hønsehuset brændte*
18. *Er du dus med himlens fugle*
19. *Ja tilstå det vil jeg så gerne*
20. *Ser du ude på volden*
21. *10 års jubilæums sang*
22. *Det hammer hammer fedt*
23. *Tørresnoren*
24. *Redekam (Den evig glade kobbersmed)*
25. *Den lille positive*
26. *Svigerfars 60 års fødselsdag (13. januar 1942)*
27. *Det kniber altid svært med at komme op (13. januar 1942)*
28. *20 års jubilæums sang*
29. *Velkomstsang*
30. *Lokumssangen*
31. *Ølhunden glammer*
32. *Jeg en gård mig bygge vil*
33. *Skovturen 2005; jeg elsker den gamle, den vaklende rønne*
34. *Redaktionens afskedssalut*
35. *Skovturen 2007*

Ekstra

Melodi: Velkommen i den grønne lund

Velkommen i den grønne lund
hvor fuglene de sjunge.
Det høres skal den danske mund
til sang har og en tunge.
Kan munden vi få ret på gang
til andet end at spise,
hvert andet barn i Dannevang
forstår en halvkvæden vise.

For hvad vi fattes først og sidst
det lykkes ej så ganske,
men lidt dog både her og hist,
det er det ægte danske.
Derom sang nys en lille fugl
i syd på skamlingsbanke,
og synd det er at lægge skjul
på hele folkets tanke.

Vi fører løver i vort skjold
af hjerter tæt omsatte,
dem førte vi fra hedenold
og ingen abekatte.
Hver fugl må synge med sit næb,
og livet, kan vi skønne,
var uden sang kun slid og slæb.
Velkommen i det grønne.

Melodi: If you were the only girl....

Hvis du var alene kvinde på jord
og jeg var alene mand,
fandt vi nok hinanden ved et sulefad
duft af mad har altid gjort mit hjerte glad,
men her er vi mange rundt om et bord,
vi synger i blandet kor:
Løft nu hånden, tag nu dit fulde glas,
hæv det op, mærk du bliver veltilpas
og nu er vi klar og nu går det løs,
vi skåler og drikker ud.

Melodi: Til pinse, når skoven bli'r rigtig grøn...
(ved Familieskovturen "Skotøjsæsken" den 9. juni 1990)

Til pinse, når skoven bli'r rigtig grøn,
så skal vi derud hver en gårdmandssøn,
og så det skikken nu her til lands,
at svinge de piger i lystig dans.
Tral-la-la o.s.v

Hver morgen, når jeg til mit arbejd' går,
og ser, hvorledes at skoven står,
hver sildige aften, når jeg kommer hjem,
så tager jeg straks almanakken frem.
Tral-la-la o.s.v.

Den pinse den kommer så sent i år,
den vistnok galt i almanakken står,
og længe det varer med storm og slud,
mon skoven aldrig vil springe ud.
Tral-la-la o.s.v.

Tillægsvers (Forfatter kendt)

I juni der mødes familien her,
og ***SKOTØJSÆSKEN*** forsamlet er.
De "gamle" de started' det rigtig flot,
og heldigvis "kører" det stadig godt.
Tral-la-la o.s.v.

Til næste år mødes vi atter her,
og håber stadig på hver især,
at I sætter kryds i kalenderen,
så sammen vi hygge os her igen.
Tral-la-la o.s.v.

Melodi: En skål for den mø

En skål for den mø i blufærdige vår,
skål for den gamle matrone!
Skål for den tøs, som gud Amor forstår!
Skål for den ærbare kone!
Tag dit glas, min ven! Tag dit glas, min ven!
Drik din piges skål, hver munter svend!
Se, hun smiler til dit fulde bæger hen,
se, hun smiler til dit fulde bæger hen.

Skål, pigen med kindernes blomstrende par!
Skål den, som ikke florerer!
Den, som af øjne to smægtende har!
Den, som med eet koketterer!
Tag dit glas, min ven! Tag dit glas, min ven!
Drik din piges skål, hver munter svend!
Se, hun smiler til dit fulde bæger hen,
se, hun smiler til dit fulde bæger hen.

En skål for den pige, hvis barm er som sne!
Skål den, hvis hud er som læder!
Konen skal leve, som sukker ak ve!
Pigen, som kender kun glæder!
Tag dit glas, min ven! Tag dit glas, min ven!
Drik din piges skål, hver munter svend!
Se, hun smiler til dit fulde bæger hen,
se, hun smiler til dit fulde bæger hen.

Så samle vi smalle og tykke og små,
unge og gamle tilsammen!
Mig er det lige godt, vin lad os få!
skål for dem alle tilsammen!
Tag dit glas, min ven! Tag dit glas, min ven!
Drik din piges skål, hver munter svend!
Se, hun smiler til dit fulde bæger hen,
se, hun smiler til dit fulde bæger hen.

Nr. 4

Melodi: Det er i dag et vejr et solskinsvejr

Det er i dag et vejr – et solskinsvejr!
O, søde vår, så er du atter nær!
Nu vil jeg glemme rent, at det var vinter,
nu vil jeg gå og købe hyacinther
og bringe dem til en, som jeg har kær.

Hun købte af de hvide og de blå,
hun købte af de smukkeste hun så.
Det er i dag et vej! Og solen skinner!
Og om mig svæver lutter lyse minder,
dem ta'r jeg med til den jeg tænker på.

Og de kom svævende i ring og rad.
Hun gik imellem dem og var så glad.
Det er i dag et solskin uden mage!
Og jeg har solskin nok til mange dage,
og jeg må kysse hvert et lille blad.

Hun kyssede dem alle, hver især,
hun bragte dem til den, hun havde kær.
Min ven, her kommer jeg med hyacinther!
Min ven, nu glemmer vi, at det var vinter!
Det er i dag et vejr, et solskinsvejr -!

Melodi: Seksdagsvalsen....

Nu er der stemning og fest *Fløjt....fløjt*
KNUDSENs familie er bedst *Fløjt....fløjt*
når de fra strube og hals *Fløjt....fløjt*
brøler en skomagervals *Fløjt....fløjt*
hjulpet af fuglenes fløjt *Fløjt....fløjt*
lyder det klangfuldt og højt *Fløjt....fløjt*
Syng så det gjalder
hvis ruderne knalder
det rager os ikke en døjt *Fløjt....fløjt*

Maden på bordet er væk *Fløjt....fløjt*
vi har nu fyldt vores sæk *Fløjt....fløjt*
alt var af bedste karat *Fløjt....fløjt*
nu tager løjerne fart, *Fløjt....fløjt*
men jeg har hørt fra vor vært *Fløjt....fløjt*
der kommer øl som "dessert" *Fløjt....fløjt*
fin med kompasset
slå øllet i glasset
for sangen den har vi nu lært *Fløjt....fløjt*

Nu er der stemning og fest *Fløjt....fløjt*
hvem mon der klarer sig bedst *Fløjt....fløjt*
hvis vi nu får noget mer' *Fløjt....fløjt*
så må vi se hvad der sker *Fløjt....fløjt*
vi sang så alle blev rørt *Fløjt....fløjt*
ikke et øje var tørt *Fløjt....fløjt*
sangen den slutter
for piger og gutter
og skal vi så sige skål *Fløjt....fløjt*

Melodi: Erindrer De, det var i Kongens Have....
eller Jens Vejmand

Her muntrer vi hinanden hver en borger,
thi her er ingen blytung kedsomhed.
Her glemmer konen, manden deres sorger
og finder sig en nyskabt sjælefred.
Vi bliver her til silde, hen på natten,
man føler sig så let som fugl i bur,
og konen får en lille fjer i hatten,
skønt manden er så trættekær og sur.

Hvis nu man flittigt putter ind bag vesten,
og damen vil igen ha' rejemad,
så skal hun bare pille hele resten,
lidt rigeligt med den slags gør så glad.
Jeg har en god ven inde hos en kræmmer,
der stadig bliver tyk og fed af sprut
så husk, at når du elsker slanke lemmer,
så stik ej alt for dybt i glasset ned.

Når lillemor, hun får lidt løn på forskud,
så går den alt for tit til pynt og fjas,
den kære gamle ku' se ung og flot ud:
er ikke blevet slidt og gammeldags.
Jeg altid får en dårlig tud og øje,
ved hvert et lille rap, hun slynger ud.
Jeg kan tre gange årligt mig fornøje,
og hun vil dag og nat mig skælde ud.

Min kær'ste daglig børster mine sutter,
og får det godt betalt med kys og pjank,
hun får et par ad gangen, Ja hun rutter
en for en anden bag hun pudser blank.
Hun har den allerstørste kvindemanke,
som man endnu har set, jeg sværge tør,
med lange bløde krøller, sorte blanke,
der aldrig bliver redt af en frisør.

Nu lokker atter de kolde bajer,
som står på bordet her foran mig.
Og jeg vil drikke dem, som jeg plejer,
nu skal den ned, den skal denne vej.
De øller ere så mange slagse,
men lige meget, blot det er øl.
Jeg drikker Carlsberg, jeg drikker Faxe,
jeg drikker Guld og jeg drikker øl.

I, som har penge kan sagtens drikke
den fine vin af et fingerbøl,
men jeg er fattig og jeg har hikke
fordi jeg altid må nøj's med øl.
Blå elefanter i luften flakse
med samme lethed, som var de møl.
Det skyldes Carlsberg, det skyldes Faxe,
det skyldes Guld og det skyldes Sølv.

Jeg er en kunstner, der gavner kunsten,
dog mest vel nok, når jeg drikker øl.
Jeg lugter til den og nyder dunsten,
og så jeg siger: "Værsgo' og skyld".
Lokalet drejer sig om sin akse,
af hvide høns ser jeg nu et kuld.
Det skyldes Carlsberg, det skyldes Faxe,
det skyldes sølv og det skyldes Guld.

Melodi: Menuetten fra Elverhøj...

Vi sidder her en sluttet flok
i lutter fryd og gammen,
just derfor tror jeg også nok
vi synge skal tilsammen:
Du lille tår, som hos mig står
nu skal du ned og trøste.
Du ved besked – du skal derned
ad vejen til den første.

Hvis du er tavs og tung i sind
og hører vinden suse,
så ta' dig blot en lille én
og straks vil blodet bruse:
Du lille tår, som hos mig står
nu skal du vejen vandre,
Du ved besked – du skal derned
ad vejen til de andre.

Så løft dit glas så høj mod sky
helst oppe over panden.
Så kigger vi mod loft påny
dog – blink først til hinanden:
Du lille tår, som hos mig står
nu skal du vejen vandre,
Du ved besked – du skal derned
ad vejen til de andre.

Nu si'r vi allesammen TAK
fordi vi måtte komme,
for sidste gang den får et hak
thi flaskerne er tomme!
Du sidste tår, som hos mig står
du har jo længe vidst det –
hvor længe tror du nu der går
før vi igen bli'r fristed'????

Melodi: I en kælder sort.....

elskabsvenner oleklart
tadig mukkest ynger
tærke temmer ikkert nart
angens trofer lynger.
yng om olsort yng om tær
yng opran yng olo kær
yng om agnets kjalde
å kal temmer kralde.

elskabsvenner amlet tå
tedets tolte ønner
tadig ine "kæve lå"
ynger, veder, tønner
pisebordet magfuldt tår
tore napseglas ødt pår
mil om olen kinner
orte kyer vinder.

enere å kaffes "kænk"
- omme veder varlig -
øde må amt tore tænk
om ig ømmer narlig
"lavecognac", "tjerne-prit"
iger omme mager kidt
odavand ifoner
prøjter "jusser kummer".

temningen tår tadig temt
tundom ulten lider
trømtorsk tærke auce lemt
ærligt vælget vider
pis om ultende oldat
lug ur ennep om alat
ulefadets ager
elskabsvenner mager.

ommetider elskabsleg
indet ammentrækker
olde, vire lemme lag
nart eks anser vækker
pis å ure pege-ild
ynes "triben" ærlig nild
å kal jældent kade
tråle-tyrtebadet.

narligt iger angen lut
topper krigen krålen
elskabsvenner end alut
kænker ynger kråler:
yngekunsten tolt kal tå
ene lægter lag kal lå
ving å valdrikken
kål å iger kikken.

Nr. 10

Melodi: Menuet fra Elverhøj

Du lille drink – som hos mig står
nu skal du vejen vandre,
du ved besked, du skal derned
og blandes med de andre.

Og når du så er kommet ned
så hils – men sig ej mere,
for det er kun vor vært der ved,
om der skal komme flere.

Melodi: Til pinse når skoven bliver rigtig grøn

På væggen der hænger et smukt maleri
det ligner kaffe med cognac i,
men nu må vi se hvordan det går,
måske vi slet ingen kaffe får!!!
Tra la la.....

At kaffe er sagen, det syn's enhver,
derfor gør den lykke, bestemt også her!
Og hvis der i glasset endda skænkes op,
så ryger humøret skam helt i top!!
Tra la la.....

Ja, skulle vi få os en skøn kaffetår,
så ved vi helt sikkert, vor lystigt det går!
Med cognac, likør eller "Gammel Dansk",
så synger vi alle en sang på spansk!!!
Tra la la.....

Melodi: Lang fra hjemmet uden øl

Faret vild fra karavanen
soveposen fyldt med møl
tør fra fødslen af i ganen
langt fra hjemmet uden øl.
Hvem ta'r hatten af for fanen
langt fra hjemmet uden øl?

Bleg og trist og kvindehader
gennemsvedt, til hest med føl
temp'raturen 40 grader
langt fra hjemmet uden øl.
Hel're dødfødt uden fader
end langt fra hjemmet uden øl.

Moderløs, kun med en tønde
fyldt med salte sild og sølv
tørstig må en ølhund stønne
langt fra hjemmet uden øl.
Øl er øl kan ingen nynne
langt fra hjemmet uden øl.

Melodi: Dumme gigolo...

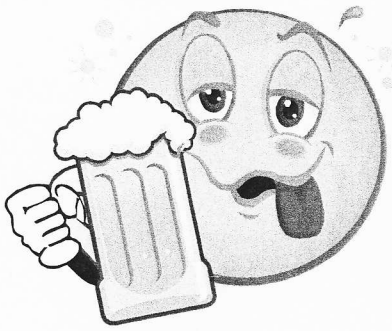
Snup en lille en
til det andet ben
man må passe på balancen,
alle elsker vin
den er ren og fin
drik den mens du nu har chancen.
Vin og aspirin
det er medicin
når du er lidt skidt til mode,
derfor drik nu din vin
så vi ser et lille grin
det kommer dig til gode.

Melodi: Jeg elsker de grønne lunde...

Jeg elsker de stille øller,
som natlig går frem på rad
med alt, hvad dermed følger
af snaps og sildemad.
Hvad løfter så skønt vor tanke
mod høje og ædle mål
som timen omkring den blanke,
den duggede natøl? Skål!!

Jeg elsker de varme fester,
som blomstrer i venners lag.
Jeg hader de kolde rester,
som står til den næste dag.
Jeg elsker den muntre latter,
som blandes med vinens brus.
Jeg hader de lunkne slatter,
som står i de gemte krus.

Melodi: Jeg vil bygge en verden...
Sangen skal synges fra sidste linie i sidste vers og opefter.

bare røv, bare røv, bare røv.
vil hun røve et kys, skal du blot si' de ord:
ja, så gælder det, du siger, tøv
hvis hun bøjer sig ned, mens hun rødmer i flor,
du vil blot gøre damen lidt glad,
men forsigtig – det er jo ej frieri –
og så ræk hende det på et fad,
Spørg din dame til højre, hvad bedst hun kan li'

bare røv, bare røv, bare røv.
må jeg røve et kys, i det hersens sekund?
kære du må ej mer' tygge drøv
og så si'r du til konen og tørrer din mund
din cigar ud af munden du ta'r
kan det ske du bli'r kærlig og så – naturligvis –
mens du ryger en enkelt cigar
Når du sidder derhjemme og læser avis,

bare røv, bare røv, bare røv,
må jeg røve et kys fra din lakrøde mund?
kære pige, vær nu ikke sløv,
hør blot herren – han visker i denne glade stund,
det er anbragt det herligste sted,
det er smilet det gælder, og smilet han har,
hvis I vil må I godt synge med –
Vi vil synge et vers for den dejligste mand,

bare røv, bare røv, bare røv,
må vi røve et kys fra de pi'r vi kan li ?
her er kvinder i kjoler og knøv,
her er selskab i aften, og her er så vi,
vores smil det skal knalde af krudt,
og vi har jo humøret, det ved i da nok,
for at bringe en venskabssalut,
Vi er samlet i aften en køn lille flok,

Da hønsehuset brændte, ville hanen ikke ud
den baskede med vingerne, for den var hønefuld!
Det er vi ikke endnu, det er vi ikke endnu
så tag dit glas og drik det ud.

Med sværtet kam og ild i sine flotte halefjer
han ilede til kroen for at slukke efter der.
Den arme hane mand fik bare postevand
og lignede en våd fasan.

Så gik han rundt i enegang i næsten fire år
nu har han fyrre høner i sin egen hønsegård.
Han af sin pause fik en virk'lig go' fysik
til høns og øl og hornmusik.

En dag blev han for gammel til at gå på hønsesjov
så lapped' vi ham sammen, ej det mindste blev han flov.
Nej, han blev ganske kry, og sa' kyk'li'ky
så tag dit glas og skænk på ny.

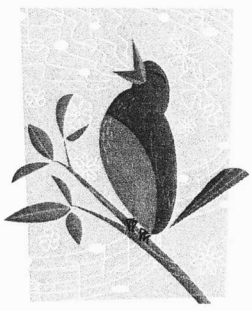
Men til sin himmel fløj en dag den kære gamle kok.
Nu står han på en hylde fyldt med træuld og kapok,
hans fjer ser flotte ud, det skyldes støveklud,
men tag dit glas og drik det ud.

Hvis ikke vi sku' ku' hvem faen sku' så ku' ku'
det har altid ku' til nu.

Du grønne skov! Du glade lærke!
Åh, gudskelov, at jeg kan mærke
alt dette er ven med mig!
Har du det som jeg?
Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træ'r?
Forstår du alle hjerter, der banker her og der?
kan du smile til en kronhjort og vinke til en stær?
Så har du fundet ud af noget, som er meget værd!
En rødkælk! En guldsmed! En bly forglemmigej!
Et grantræ! En vipstjert! – de elsker nemlig dig!
Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træ'r?
Så har du fundet ind til det,
som gør livet allermest værd!

Den grønne skov, hver spurv jeg kender,
dem fik jeg lov at få som venner!
Hvem har vel en bedre ven?
Jeg spørger igen:
Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træ'r?
Forstår du alle hjerter, der banker her og der?
kan du smile til en kronhjort og vinke til en stær?
Så har du fundet ud af noget, som er meget værd!
En rødkælk! En guldsmed! En bly forglemmigej!
Et grantræ! En vipstjert! – de elsker nemlig dig!
Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træ'r?
Så har du fundet ind til det,
som gør livet allermest værd!

Ja tilstå det vil jeg så gerne,
at selv jeg har elsket engang,
hun var som en ledende stjerne,
der op over skyerne hang.
En aften jeg sa' til Pernille,
du er blevet mig løjerlig svær,
"og så sa' hun jeg får vist en lille,
og du kære Poul er jo far"
"Singadu, singadu, singadulalalej,
det er det vi så gerne vil ha'."

Ja Pernille så er det på tide,
vi begynder at tænke derpå,
her har du til 12 hagesmækker,
og penge til ble'r ska' du få,
for jeg ved jo så godt, at du trænger
til penge og mer' til den små,
"og den dejligste vugge med gænger,
og den skal du hos snedkeren få."
Singadu....

Og jeg stod just med ordet på munden,
for at sige min elsked' godnat,
men så knaged' sgu klædeskabsbunden
og styrted' til jorden så brat.
Af helvedes kvaler jeg brændte,
thi i skabet stod gemt en husar,
"og jeg rask ned ad trapperne rendte,
og jeg råbte lad ham være far'n."
Singadu....

Ser du ude på volden hvor tjørnene gror,
der havde Jens syvtal sit luftige bur,
en hule i jorden lidt foret med siv,
der nød han det herligste landliggerliv.
Gør det noget, gør det noget, hvor man holder til
gør det noget, gør det noget, hvor man holder til
gør det noget, hvor man holder til.

En søndag morgen før solen stod op
de stod der og gned deres lusede krop,
min pylle, sa' Jens, nu bli'r vi sgu smidt ud,
thi volden skal pyntes, den er byens pryd.
Gør det noget.....

Med sorg i sinde de hjemmet forlod,
hvorhen de sku' vandre, de ej ret forstod,
så ud imod "kulposen" gik deres gang,
et par dråber i halsen, vor vej bli'r vist lang.
Gør det noget.....

Så ud imod Amager kursen blev sat,
derovre bag fælleden jeg kender et krat,
der bor Søren brækjern, hvis tud er så rød,
han gi'r os nok husly i denne bolignød.
Gør det noget.....

Og Søren han modtog os, det var så rart,
en snaps, en tår øl og to stykker med bart,
højt oppe i luften, der lød lærkesang,
dybt nede i dalen lød klukflaskens klang.
Gør det noget.....

Melodi: Dengang jeg drog afsted...
(Ved Skotøjsæsken's 10 års jubilæumsskovtur d. 5. juni 1993)

1.
Dengang vi drog afsted
i 83' I ved.
Da Knudsens skovtur helt for
alvor rigtig kom på gled.
Til Bakkens flotte vidder
ved Pilelågens tog.
Vi alle mødte op – flotte –
klar til fjant og fjog.
Bag Skotøjsæskens låg
lå' snaps og sild på kog.
Vi sang: - HURRA – HURRA.

2.
Vi samlet er igen
Dét Knudsens hildemænd.
for 10'ende år i træk
familien trækker op igen.
Det er jo bare sagen
at mødes år for år.
Og ingen kender dagen
før helt den på hæld den går.
TILLYKKE siger vi
med årene de 10
HURRA – HURRA – HURRA.

3.
Familien frem for alt
det råber vi gevalt.
Og forkostbordets glæder
det betyder næsten alt.
En lille én til halsen
en sang og så en dram.
Vor Generalforsamling
et væsentligt program.
Vi synger – skåler glad
og spiser pænt vor mad.
HURRA – HURRA – HURRA.

4.
Vi altid mange er
fra både fjern og nær.
Og snart har vi nu "bil'der"
af os alle hver især.
Og hvem kan vi så takke
for al festivitas.
Det er jo som sædvanlig
de "gamle" der gir gas.
SOFIE – GEORG's plads
vi hæver højt vort glas
og råber højt HURRA.

Bestyrelsen

Melodi: Det hammer hammer fedt

Det hammer hammer fedt.
Nu skåler vi om lidt.
Maden den er go'
me'r end nok til to.
Skålen kan os samle,
unge og så gamle.
Hæv dit glas,
og lad os sige skål!!!

Melodi: Tørresnoren

Løft dit glas du gæve borger
hvis der da er noget i.
Lad os glemme livets sorger,
- drukne dem i poesi.
Her er liv og glade dage
når man kunsten helt forstår.
Der er ingen grund til klage,
- tag Jer blot en lille tår.

Der er nok af grædepile,
uden humoristisk sans.
Man skal bare ad dem smile,
livet er en rosendans.
Pessimismens klamme skygge
vil vi ikke lukke ind.
- Liflig vin gir fest og hygge,
muntre ord og smil på kind.

Skænk i glasset – bøj kun armen,
til en skænk for liv og lyst.
Godt humør forhøjer charmen.
Stemmer toner i hvert bryst,
til en sang om livets glæder
alt det skønne, som er til.
Nu vi flittigt halsen væder.
Holde fest vi sammen vil.

Melodi: Den evige glade kobbersmed

Et lille stykke fint papir helt uden patina
det ka' du lave gode blæseinstrumenter af.
Tag nu papiret, bøj det sammen blot en enkelt gang
og læg det så om kammen, blæs så kraftigt som du kan.
Du-du-du-du-du.....

Til dagen er vi samlet her i rigtigt festligt lag,
vi spise og vi drikker, mens vi sidder på vor bag.
For ikke helt at miste konditionen alle mand
så ta'r vi nu vor redekam og gi'r den hvad vi kan.
Du-du-du-du-du.....

Hos tandudtrækkeren vi hører disse kendte ord:
Værsgo' at skylle siger han, imens han på os glor.
Lad os nu mindes disse ord og bøje vores arm,
så skyller vi vort stemmebånd før kammen bliver varm.
Du-du-du-du-du.....

Tag redekammen fat og spil, så du bli'r grøn og gul,
læg alle dine kræfter i og fi' den en spand kul.
Og efter alt det her besvær til biddet gå min ven,
så kan du godt få lov at spise noget nu igen.
Du-du-du-du-du.....

Som slut på denne lille skøre blæsesymfoni,
da syntes vi en hyldest til os selv skal vi da' gi'.
Det gør vi ved at spille til så kraftigt, som vi ka'
for så til sidst at rejse os og råbe et hurra.
Du-du-du-du-du.....

Melodi: Clementine

Livet er så let at leve,
hvis enhver på vores vej
smilende kom os i møde:
"Jeg ved noget godt om dig".
Men så sig det, så jeg ved det,
dagen får lidt mer' kulør.
Du må leve, mens du gør det,
du må vise, at du tør.

Og ber' en dig om at hjælpe,
så sig JA og ikke NEJ,
der bor noget godt i alle,
nogen håber nu på dig.
Men så sig det, så man ved det,
dagen får lidt mer' kulør.
Du må leve, mens du gør det,
du må vise, at du tør.

Glem så ikke dette løsen,
helt i dagens hurlumhej.
DU ved noget godt om andre,
JEG ved noget godt om dig.
Og jeg si'r det, så du ved det,
dagen får lidt mer' kulør.
Vi må leve mens vi gør det,
vi må vise, at vi tør.

Til Svigerfars 60 Aars Fødselsdag.

13 Januar 1942.

Mel: Gør det noget, gør det noget hvor man holder til.

Ser i ude i Brønshøj, hvor Georg han bor,
der har de en Bio saa temmelig stor,
før kom han saa sjældent i Bioen hen,
men nu er han blevet med Bioen Ven.
Gør det noget, gør det noget hvor man holder til.
Gør det noget, gør det noget man gør hvad man vil.
Gør det noget, gør det noget hvor man holdet til.
Gør det noget hvor man holdet til.

Ser i ude i Brønshøj, hvor Georg han bor,
han havde en Stol som var temmelig stor,
saa saved han af den, saa den blev for kort,
hun banded og svor over det gamle l... .
Gør det noget, man saver i hvad man nu vil,
for man har jo en Svi'rsøn der lave den vil.
Gør det noget, gør det noget man gør hvad man vil.
Gør det noget man gør hvad man vil.

Ser i ude paa øster hvor Svend han nu bor,
i en Gade saa lang og saa mørk og saa stor.
Med en Flaske i Lommen for Georg rundt der,
til sidst blev han træt og han satte sig ner.
Gør det noget, gør det noget, men her sidder jeg.
paa en Trappe sad Georg og hvilede sig.
Gør det noget, gør det noget hvor man hviler sig.
Gør det noget hvor man hviler sig.

Ser i ude paa Nørre, hvor Georg har boet,
ja, spørg kun Fru Eggerts, hun ved sikkert no'et.
Det hændte en Nat, Klokken 12 var det vist,
at Henry blev født, han var Dreng Nummer sidst.
Sikke noget. Sikke noget. Fru Eggerts var vred:
Hvor er Georg, han skulde dog vide Besked.
Og de styrtede rundt, og tilsidst de ham fandt.
Gør det noget, det er vistnok sandt. (Cafe 1 ste Maj).

Ser i "Soffi" er Jyde saavidt man da ved,
og Jyden er kendt for Sparsommelighed,
da "Soffi" et Aar skulde Ferie ha',
hun sørged' for Georg det mente hun da.
Gør det noget, gør det noget, men Sukker er godt.
Gør det noget, gør det noget, at "Soffi" er flot.
Ja en Uge er kort, fire Stykker er nok.
Ja og Georg han gik vist Amok.

Ser i Georg han fylder i Dag sine tres,
og kan med sig selv være rigtig tilfreds.
Vi ønsker for ham at i masser af Aar,
han synge vil det som her nedenfor staar:
Gør det noget, gør det noget hvor man holder til.
Gør det noget, gør det noget hvor man holder til.
Gør det noget, gør det noget hvor man holder til.
Gør det noget hvor man holder til.

Svigersøn.

Nr. 26

13' Januar 1942.
--oOo--

Det kniber altid svært at komme op.-

Naar Fødselsdagen fejres skal med Smæld, faldera.
saa fester man til Dagen gaar paa Hæld, faldera.
og Aarene man fylder skal forslaa, faldera.
selvom man ikun hører til de smaa. faldera.

At fylde tres er ikke altid rart, -
det bænder kun naar man er rask og smart, -
om Georg kan i sige hvad i vil, -
men smartness kender han i hvert Fald til. -

Og altid fyldt med frisk og godt Humør, -
er Georg netop nu, som altid før, -
og Pløkker hæde slaar og stikker ham, -
for Georg er en første Klasses Mand. -

Skønt han paa Keramik ej samlet har, -
saa var han dog som Samler rigtig rar, -
jeg tror at "Krukker" helst han samled paa, -
saa mange "halve" som han kunde faa. -

Men paa et Punkt var Georg ganske svag, -
ja det er ærlig talt en kilden Sag, -
jeg tror at han af Piger holder mest, -
af dem har han i hvert Fald faaet flest. -

Men den af Pigerne han best kan li', -
det tror jeg ganske sikkert er Sofi', -
og derfi vil vi alle gi' ham ret, -
thi hendes Lige findes ikke let. -

En Nat da Georg henad Klokken fem, -
ikke saa godt ku' finde Vejen hjem, -
ja tænk engang hvad tror i han fandt paa, -
den hele Vej i Sporene at gaa. -

En anden Nat da Georg sov saa godt, -
han drømte om en Ko saa høj og flot, -
den gjorde noget vaadt, uha, uh, føj, -
i Regnvejr vaagned han paa Bellahøj. -

Se I jer kun en Gang i Stuen rundt, -
ja' se nu rigtigt paa det hele Bundt, -
af friske Unger som nu her i Flok, -
vil hylde deres raske Far en Blok. -

Og skal vi slutte denne lille Sang, -
og lytte lidt til Bagerets skønne Klang, -
Til Lykke Georg, vi Dig ønske vil, -
og ønsker Dig alt muligt Held dertil. -

Svigersøn.

Nr. 27

SKOTØJSÆSKEN´S

20 ÅRS Jubilæumsskovtur den 14.juni 2003

mel: Dengang jeg drog afsted...

1.
Dengang vi drog afsted
i 83´ I ved.
Da Knudsens skovtur helt for
alvor rigtigt kom på gled.
Til Bakkens flotte vidder
ved Pilelågens tog.
Vi alle mødte op - flotte -
klar til fjant og fjog.
Bag Skotøjsæskens låg
lå´ snaps og sild på kog.
Vi sang: - HURRA - HURRA.

2.
Familien frem for alt
det råber vi gevalt.
Og frokostbordets glæder
det betyder næsten alt.
En lille én til halsen
en sang og så en dram.
Vor generalforsamling
et væsentligt program.
Vi synger - skåler glad
og spiser pænt vor mad.
HURRA - HURRA OG SKÅL

3.
Vi bli´r jo fler´og fler´.
De unge sig formér -
og børneflokken vokser,
trygt vi fremtiden nu ser.
Og Skotøjsæskens fremtid
den også sikret er.
Et ungdomsudvalg har vi,
de kreative er
med børnesport med mer´
en masse go´e ideer.
Hurra - Hurra - Hurra

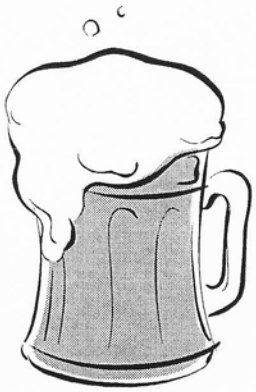
4.
Nu 20 år er gået
vort sammenhold bestået.
Det er de gamle aner,
som den goé idé har fået.
Vort stamtræ stadig vokser,
der kommer nye skud.
Og Skotøjsæskens indhold
hvert år skal pakkes ud.
Kom op fra jeres plads,
vi hæver højt vort glas
SOFIE - GEORG´S SKÅL.

Bestyrelsen
hof

Melodi: En skål for den mø.....

Her er vi på skovturen samlet igen,
Så lad os nu skåle udbringe!
En skål for hver baby – velkommen lille ven!
Skål for de gamle og de unge.
Tag dit glas min ven! Tag dit glas min ven.
Vi nu fælles skåler for familien.
Georg og Sofie stolte ser herned,
De nok ville ønske de ku' være med!

Familieskovtur 1983 - 2003
mel. Jens Vejmand

Så tyg da godt af munden
og rens din hule tand
for nu er stunden kommet
hvor vi ej mere kan
Vi takker festudvalget
for godt det her jo går
og håber at vi mødes
igen til næste år.

Men sidder du i aften
et sted jeg ikke ser
så kunne det jo hænde
du manglede papir
pas derfor godt på sangen
gør den ej lykke her
så kunne det jo være
den gjorde lykke der.

Når din hals er en halv meter nedløbsrør
Og din tunge er som en galosche,
Når din drøvel er stor som en brioche,
Så'r det oganet, der er løvet tør,
Så'r det ølhunden, der glammer,
Så'r det bajerens time, min ven,
Så'r det derfra, det stammer,
Hør nu gøer den og teer sig igen.
Stang den en bajer,
For den ikke skal helt sygne hen,
Mærk så, hvor den leger,
Ja, nu logrer den fame me halen. **SKÅL**

Når du bades i ølsvedens pinsler,
Og du kaster dig frem og tilbasje,
Så'r det dyret, der laver ravasje,
Så er det hunde, der kræver sin pilsner,
Så'r det ølhunden, der glammer,
Tør du møde dens duggede blik,
Så'r det halsbåndet, der strammer,
Hør dens hulkende hik efter hik.
Fru Agnes Schmitto,
Som beskytter den mindste moskito,
Tilbeder vi to,
Selv en ølhund har hjerte og di-to. **SKÅL**

Der er folk, der går rundt med en afholdshund,
Som der hverken gøer til eller fra,
Lad os samle os i denne alvorsstund
Og hylde vor Grand Danois.
Ølhunden glammer,
Og den fylder mit liv med mosek,
Tænk, om den be tammere,
Eller hvis den gak hen og så gek!
Lige fra vuggen
Har jeg lyttet til ølhundens sukken,
Tænk, når man får trukken
Allersidste øl op og har drukken – den **SKÅL**

Melodi: Jeg en gård mig bygge vil

I et drivhus gyldne skær
Er vi samlet hver især,
Her er grever og baroner
Og juvelbesatte koner,
Røv og gulvsand, Pis og Lort
Ja, det går som det er smurt

SKOVTUREN 2005.

Mel.: "Jeg elsker den gamle, den vaklende rønne ...."

Min kæreste pige, du spørger i dag mig
hvordan du skal holde din ungdomssti ren.
Jeg mindes det råd, som min mor engang gav mig:
"Hold foldede hænder og samlede ben."

For mandfolk, min skat, skal du ta´ dig i vare,
de vil dig forføre, hver eneste én.
Men husk, der er ingen, du ikke kan klare
med foldede hænder og samlede ben.

Bli´r du inviteret på tur ud til molen
Og månen, den lyser så klart over Veen;
hvis han følger hjem, så husk godt på parolen:
"Med foldede hænder og samlede ben."

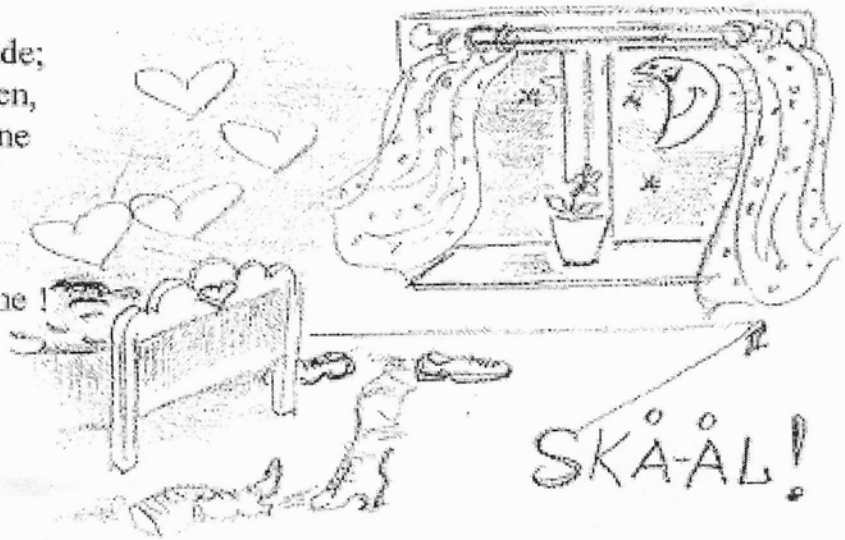
På SKOVTUR man også kan føle sig presset,
når fuglene fløjter og luften er ren,
men husk hvad jeg si´r: Du må kun prøve græsset
med foldede hænder og samlede ben.

Men gifter du dig, og hvis tvivlen sku´ opstå
hvor skabet skal stå, så vær hård som en sten
for det er utroligt, hvad kvinden kan opnå
med foldede hænder og samlede ben.

Nu spør´ du måske, ja det gør du vel givet,
om selv, jeg har reglerne fulgt hver og én
om selv jeg har klaret min vej gennem livet
med foldede hænder og samlede ben.

Men jeg har nu prøvet så´n lidt allehånde;
mit hjerte var aldrig så hårdt som en sten,
og Fanden sku´ leve sit liv som en nonne
med foldede hænder og samlede ben !!

Én af stam-mødrene !

REDAKTIONEN
(herefter benævnt **RD**)

Melodi: Til Pinse når skoven bli'r rigtig grøn

Vor **RD** skal have en høj salut,
men spørgsmålet er, hvordan bli'r den budt,
vort forslag skal være, vi puster op
ballonen som fulgte i sangens top.

Tra-la-la…

ALLE PUSTER

Med højre hånd knyttes en knude hårdt,
men luften må ikke forsvinde bort,
for målet er ene med denne sang,
at drøne for **RD** et kraftigt bang.

Tra-la-la…

ALLE KNYTTER

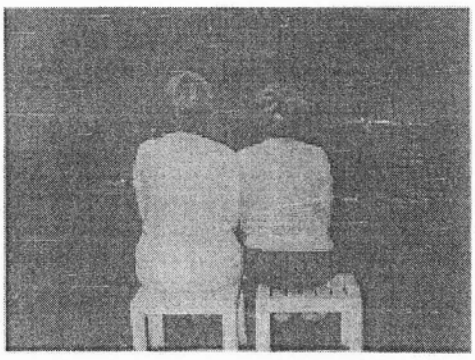
Og så må vi alle straks op at stå,
for nu må vi se om vi kan formå,
at lægge ballonen på sædet ned
præcis midt på stolen er rette sted.

Tra-la-la…

ALLE SÆTTER SIG

Vi alle har nu for vor **RD** skudt
dets skotøjsblad af med vort eget krudt
vi takker nu af for Louise og Ruth
og slutter nu derfor med høj salut.

Tra-la-la…

Til Louise, Pernille, Rikke og Annette.

SKOTØJSÆSKENs skovtur 2007.

Mel.: "Alle sømænd er glade for piger ….."

Alle gæster vil hylde de fire
som har lavet en skovtur så flot !
og fra hjertet vi alle nu siger
at det hele bekommer os godt.
./. Så-åååå: TAK til Louise
Pernille og Rikke
og så til Annette
som arbejdet har. ./.

Hvis Sofie og Georg ku´ ane
hvad der skete med slægten så stor
ville stolt de for vejen jer bane
for I sætter de stolteste spor.
Så-åå: TAK til Louise
Pernille og Rikke
og så til Annette
som arbejdet har.

Mange møder det kræver at lave
og jeg ve´d, I har moret jer bravt
der var lidt for jer gane og mave
og niveauet var ikke sat lavt:
./. Så-åååå …….

Så nu vil vi så takke jer fire
for vi ser, at vort stamtræ har rod
I er seje, opfindsomme piger
det er heldigt, det faldt i vor lod:
At have Louise
Pernille og Rikke
og vores Annette
som kviste på træ !!!

SKÅ-ÅÅL ! (Khæ-æææerligst Et gammelt sideskud !)

SKOTØJSÆSKEN´S
25 års Jubilæumsskovtur
den 31.maj 2008

mel: Dengang jeg drog afsted...

1.
Dengang vi drog afsted
i 83´ I ved.
Da Knudsens skovtur helt for
alvor rigtigt kom på gled.
Til Bakkens flotte vidder
ved Pilelågens tog,
vi alle mødte op - flotte -
klar til fjant og fjog.
Bag Skotøjsæskens låg
lå´ snaps og sild på kog.
Vi sang: - HURRA - HURRA.

2.
Familien den er stor
vi er et blandet kor.
Vi nyder årets møde
møder op med "bedstemor".
Vor generalforsamling
et væsentligt program.
Vi synger og vi skåler
og så får vi en dram.
Familiefoto ta'es
for vi er "gammeldags"
HURRA - HURRA OG SKÅL

3.
Vort stamtræ frodigt er
af grene bli'r der fler.
Det passes og det plejes
nye skud, der hvert år er.
Så Skotøjsæskens fremtid
er sikret mange år.
Bestyrelsen er ung,
go'e ideer de ofte får
"Familiesammenhold"
ej ord fra hedenold.
Hurra - Hurra - for Jer

4.
Nu 25 år
hvor tiden den dog går.
Familien er mødt op,
vi bliver flere år for år.
Vort jubilæum fejres,
vi derfor takke må
de gamle, som begyndte
fik skovtur op at stå.
Kom op fra jeres plads,
vi hæver højt vort glas
SOFIE - GEORG´S SKÅL

hof

1.
Hvem sidder omkring bordet
Med god og dejlig mad?
Det er jo hele koret,
Som bænket er på rad.
Det er såmænd de samme,
Der ses ved dette bord,
Som mødes med de samme,
De mødtes med i fjor.

2.
De kendte vitser byttes
I god og munter ånd,
Og her ved bordet knyttes
Venskabelige bånd.
Og båndet er det samme,
Som ved det samme bord,
Bli`r knyttet af de samme,
Som knyttede i fjor.

3.
Og nogle tør ej spise
Kalorier og fedt.
Vil ikke deller vise,
Det hjælper lige lidt.
For fedtet er det samme
På hofte og på lår,
Som også sad ved bordet
Til festen sidste år.

4.
Men andre går til biddet,
Man svælger flittigt ned
Og glemmer ganske sliddet,
Som vi til dagligt sled.
Så hæver vi pokalen
Og ta`r en lille tår
Og skåler med hinanden-
Alt li`som sidste år!.

5.
Men før vi ganen væde,
Vi skønner på i kor,
At vi i fred og glæde
Kan mødes som i fjor.
Gid alle vi, der er her,
Med skæg og hvide hår,
Må mødes med hinanden
I mange mange år!